

ved Auktioner og ved Skifter; den overveiende Deel af de Sportler, der indkomme ved Auktioner, ved Skifter og ved hele Retspleien, kommer imidlertid ikke Embedsmændene tilgode, hvorimod den gaaer ind i den kongelige Kasse. Det Høieste, en Retsbetjent faaer ved et Skifte, er 360 Rd., men Alt hvad der falder derover gaaer ind i den kongelige Kasse; og af den saakaldte 25 pCt.'s Afgift faae Retsbetjentene Intet, da den ligeledes gaaer ind i den kongelige Kasse.

Naar der fremdeles af den samme ærede Rigsdagsmand blev yttret, at Høiesteret ofte besatter sig med „Bagateller,“ saa forekommer dette mig heller ikke at være en rigtig Udtalelse; thi af offentlige Sager indkommer ingen for Høiesteret, som kan kaldes en Bagatel. Der kan vel være enkelte civile Sager, der maafee kunne benævnes saaledes, men Sager, hvori der er Spørgsmaal, om en Mand skal miste sin Frihed, om han skal sættes paa Band og Brød, eller om han overhovedet skal lide en Straf, der nedsetter ham i hans Medborgeres Afgtelse, ere ikke Bagateller (Tscherning: Men der behøver ikke at votere 12 Afsefser i saadanne Sager!). Jeg hører nok, den ærede Rigsdagsmand siger, at der behøver ikke at votere 12 Afsefser i sige Sager, men det er heller ikke Tilfældet; der voterer kun 9; men for at der altid kan være 9 tilstede, er det nødvendigt, at der er nogle, der kunne træde til, naar en eller anden af Afsefserne enten paa Grund af Sygdom eller af andre Aarsager ikke kan møde i Retten.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var 1ste Behandling saaledes sluttet, og det fattes altsaa under Afstemning, om Lovudkastet skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 81 Stemmer.

Ændringsforslag indtrævedes til Indlevering i Bureauet inden førstkommande Søndag Middag.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til 1ste Behandling af Udkast til Lov om nogle Udskrivningsvæsenet vedkom-

mende Udgifters Overtagelse af Kongerigets Finantser m. m.

Tscherning: Dette Udkasts Hovedformaal er vistnok fuldkommen rigtigt, og man kan til en vis Grad sige, at det er uundgaaeligt, men der knytter sig forskjellige Betragtninger dertil, som jeg skal tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa.

Der bliver efter Lovforslaget en Udgift til Kjørfler og til forskjellige Ting af den Art, og vi have vel et Kjørseleksreglement, men det svarer aldeles ikke til den Organisation, vort Kjørvæsen nu har faaet. Anvendelsen af Trækraft har udviklet sig saaledes, at man nu overalt kan udrette det med een Hest, som man brugte 2 til, dengang Reglementet blev affattet. Det Væsentlige er jo kun, at Bedkommende faaer en god Befordring, der kan skaffe ham afsted i den behørig Tid, og altsaa maa en Genhæftsbefordring, som befordrer ham ligesaa hurtigt som en Vogn med 2 Heste, være tilstrækkelig, naar han paa Vognen har Plads til sin Person og sin Bagage. Da Postvæsenet ovenikjøbet paa forskjellige Steder har indført lette Befordringer med 1 Hest, saa vil jeg henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa Reglementet og spørge, om der ikke kan tages saadanne Forholdsregler, at man fik en mindre Udgift til Kjørseleksvæsenet. En Forandring i denne Retning vilde ogsaa hjælpe rundtomkring paa Landet, hvor en Mangfoldighed af Kjørfler maa udrettes med større Kraft end nødvendigt er; man seer af og til, at Mænd, der have godt Genspændertoi, naar de komme og stille sig til Bedkommendes Raadighed for at kjøre dem dermed, blive afviste.

Der er en anden Bemærkning, jeg ogsaa skal tillade mig. De Udgifter, der foranlediges ved Søsefsonerne, ere ogsaa blevne omtalte her, og jeg vil da spørge, om vi kunne vente noget Nærmere om Spudskrivningen, om vi kunne vente, at den saalange savnede Lov herom bliver forelagt?

Hvad Loven selv angaaer, da staaer der som 2det Punkt: „Syge Værnepligtiges Guur for offentlig Regning“. Det er meget rigtigt, at dette er medtaget, og Udtrykket kan maafee